

Homilia

Długi marsz ku synodalności nadziei, pokoju i sprawiedliwości

Kardynał Charles BO, SDB

Arcybiskup Yangon, Myanmar

Przewodniczący Federacji Konferencji Biskupów Azji (FABC)

Bazylika Świętego Piotra, 23 października 2023 r.

Moi umiłowani przyjaciele,

Niech pokój Chrystusowy będzie z wami wszystkimi.

W Piśmie Świętym śledzimy starożytną podróż naszych przodków, Adama i Ewy, którzy zdecydowali się porzucić komfort i łaskę, które kiedyś znali, wybierając ścieżkę spowitą ciemnością. Od tego czasu ludzkość jest w nieustannym duchowym poszukiwaniu, odysei naznaczonej niezachwianym poszukiwaniem sensu. Jedną z podróży z Księgi Wyjścia ukazuje Boga jako wyzwoliciela uciskanego ludu, zatrudniającego pasterza o imieniu Mojżesz, aby stawił czoła dumie faraona. W tym momencie Bóg zapoczątkował Misterium Paschalne, oferując swoje towarzyszenie rozbitej ludzkości - powracający temat w Biblii. Przesłanie jest jasne: Bóg nigdy nie opuszcza swojego ludu.

Abraham, ojciec naszej wiary, został wezwany do wkroczenia w nieznaną, a św. Paweł, w pierwszym czytaniu z Listu do Rzymian, przedstawia Abrahama jako przykład. Gdy wyruszamy w różne podróże w życiu i w wierze, często nie jesteśmy pewni celu naszej podróży, a jednak jesteśmy wezwani do wyruszenia w nieznaną, kierowani naszą niezachwianą wiarą. Tak jak wiara Abrahama usprawiedliwiła go, tak i my jesteśmy usprawiedliwieni przez naszą wiarę, wierząc, że Bóg zawsze spełnia swoje obietnice. Nasza synodalna podróż nie jest zaprogramowaną kosmiczną odyseją z ustalonymi równaniami matematycznymi. Raczej, kiedy Bóg nas wzywa, staje się naszym przewodnikiem, naszą mapą drogową i naszym towarzyszem.

Wiara rzuca światło na drogę przez najciemniejsze i najbardziej burzliwe momenty życia, pozwalając nam dostrzec Bożą łaskę przenikającą cienie. Podobnie jak Abraham, Kościół jest powołany do bycia sprawiedliwym, do ucieleśnienia synodalnej podróży w wierze z przekonaniem, że Bóg nigdy nie zawodzi. Pomimo wątpliwości i niepokoju, które mogą nam towarzyszyć w tym długim marszu, możemy czerpać inspirację z postaci takich jak Mojżesz, wybranych przez Boga, aby być wyzwolicielami i wzorem dla nas wszystkich. Chociaż możemy nie dotrzeć do zamierzonego celu, uczestnictwo w tej podróży jest błogosławieństwem samym w sobie. Rozumiemy, że ta synodalna podróż jest międzypokoleniowa, zainicjowana przez Kościół i zapoczątkowująca długi marsz nadziei dla całej ludzkości, nawet

pośród globalnych zawirowań, o czym świadczą ostatnie wydarzenia w Azji Zachodniej i innych regionach na całym świecie.

Dzisiejsza Ewangelia stawia czoła nienasyconej chciwości, która mieszka w ludzkim sercu, prowadząc do egocentryzmu - grzechu pierworodnego, który leży u podstaw wielu ludzkich cierpień i konfliktów. Jezus przedstawia przypowieść o chciwym właścicielu ziemskim, którego pragnienia prowadzą do samozniszczenia. Bóg ma plan dla każdego z nas i dla naszego Kościoła, a nasze podróże i plany muszą być zgodne z Jego wolą. Przypowieść o bogatym właścicielu ziemskim i jego nadmiernych magazynach służy jako metafora dzisiejszego świata, w którym wojny i przemysł zbrojeniowy gromadzą wielkie bogactwa kosztem cierpienia milionów ludzi. Święty Paweł podaje proste antidotum w pierwszym czytaniu: "Uwierzcie w Boga, który pragnie ludzkiej podróży nadziei i uzdrowienia. Dostosuj swoje marzenia do Bożego planu dla ciebie". To przesłanie współbrzmi z dzisiejszą Ewangelią.

Ludzka chciwość zadała już głębokie rany naszej planecie i pozbawiła miliony ludzi godności, jak podkreślił papież Franciszek w swoich ostatnich znaczących dokumentach. Dokumenty te wzywają do potrójnego pojednania, aby ocalić ludzkość i planetę: Pojednanie z Bogiem (Evangeliis Gaudium), Pojednanie z naturą (Laudato Si) i Pojednanie ze sobą nawzajem (Fratelli Tutti). Nasza synodalna podróż ma na celu uzdrowienie i pojednanie świata w sprawiedliwości i pokoju. Jedynym sposobem na ocalenie ludzkości i stworzenie świata nadziei, pokoju i sprawiedliwości jest globalna synodalność wszystkich ludzi.

Ewangeliczna przypowieść została sprowokowana przez człowieka szukającego pomocy Jezusa w rozwiązaniu sporu o spadek ze swoim bratem. Podczas tego Synodu jednym z naszych poważnych zmartwień jest dziedzictwo, które pozostawimy następnemu pokoleniu. Środowisko zostało pożyczone od młodych, a należne im dziedzictwo, bardziej pokojowy świat z nienaruszoną integralnością stworzenia, jest zagrożone. Globalne ocieplenie zdewastowało społeczności i źródła utrzymania milionów ludzi, grożąc tym samym kolejnym pokoleniom. Papież Franciszek zwrócił uwagę na koncepcję sprawiedliwości międzypokoleniowej.

Jako biskupi Azji jesteśmy świadomi szkód środowiskowych wyrządzonych w naszym regionie przez katastrofy klimatyczne. Mamy znaczną populację rdzennych społeczności chrześcijańskich, szczególnie na Morzu Południowochińskim, w środkowych Indiach, Wietnamie i Myanmarze. Społeczności te były obrońcami przyrody, ale ucierpiały również z powodu nowoczesnych ideologii, kolonizacji i eksploatacji zasobów. Podczas gdy FABC świętuje swoje pięćdziesięciolecie, zwracamy uwagę świata na niszczenie ogromnych połaci lasów, płuc naszej planety w tych regionach oraz na rosnącą przemoc wobec rdzennej ludności.

Azja jest miejscem narodzin głównych religii świata i to właśnie w tym regionie po raz pierwszy zakorzeniło się przesłanie Jezusa. Kościół azjatycki stawiał czoła różnym wyzwaniom na przestrzeni dziejów, ale pozostaje żywy i młody. Nasza

podróż wiary w Azji nie jest pozbawiona trudności, ale to zgromadzenie synodalne pobudziło nas do powrotu do wspaniałych dni ewangelizacji prowadzonej przez Apostołów. Z optymizmem przyjmujemy wezwanie, aby Azja stała się XXI wiekiem dla Chrystusa, inspirując się synodalną podróżą globalnego Kościoła.

Nigdzie w Azji chrześcijańska podróż wiary nie jest tak trudna jak w Myanmarze. Nasza mała trzódka jest obecnie rozproszona zarówno z powodu klęsk żywiołowych, jak i kryzysów spowodowanych przez człowieka, powodując wielowymiarowe kryzysy i ogromne cierpienie. Nasi ludzie są obecnie podczas Exodusu. Domy zniknęły, kościoły doświadczyły okrucieństwa, a Droga Krzyżowa jest bolesną rzeczywistością w wielu częściach Azji.

Jednak podobnie jak wierne kobiety, które podążały za Jezusem drogą krzyżową, Kościół w Myanmarze i Azji ma nadzieję na pojednanie. Kontynuujemy naszą pełną łez synodalną podróż, wierząc, że podobnie jak te kobiety, zobaczymy, jak wszystkie rany zostaną uleczone, a nowy świt nadziei, pokoju i sprawiedliwości zaświeci nad każdym cierpiącym narodem. Modlimy się, aby Kościół katolicki, pod przewodnictwem papieża Franciszka, wprowadził całą rodzinę ludzką w długi marsz uzdrawiania naszego świata i naszej planety, ostatecznie prowadząc nas do nowego nieba i nowej ziemi.

W imieniu narodu azjatyckiego życzymy każdemu z was błogosławionej i inspirującej podróży.